

קיצוז הפסד הון מול שבח - לא על הדוח לבדו!

הכותבת: רו"ח (משפטנית) ענבל שני - ארצי, חיבה, כהן פתרונות מיסוי בע"מ

ביום 3 ביוני 2025 ניתנה החלטה, ע"מ 37592-01-25, דוד ציביאק נ' פקיד שומה חולון, בבקשה שהוגשה לבית משפט על ידי פקיד השומה (להלן: "המשיב").

הדיון כלל התייחסות להליכים משפטיים ודיוניים סביב אי מתן תגובתו של פקיד השומה לערעורו של הנישום, במבזק זה נבקש להתייחס לטענה ספציפית של פקיד השומה לפיה אין מקום להכיר בהפסד הון מקום שבו לא הוגשו דוחות שנתיים בשנים שעד לשנת הקיצוז.

לעמדת פקיד השומה, טענת המערער - כי על המשיב חלה חובה להנפיק את האישור לקיצוז הפסד הון, אינה נכונה מאחר והחוק מתיר לנישום להעביר את זכותו לקצז סכום שלא קוצז לשנים הבאות רק בתנאי שהוגש דוח לשנת המס שבה נוצר ההפסד, אך נראה כי בפועל טענתו היא כי הוא מבקש להגיש דוחות גם לשנים הבאות עד וכולל שנת הקיצוז.

הנישום בעמדה כי, המשיב כבר ניפק למעשה אישור על קיומו של הפסד הון לאחר שבחן את ההפסד בזמן אמת. בפרט כאשר מקור ההפסד בהסכם עם המשיב, שחובה לכבדו.

אין צורך בעריכת שומה, רק לוודא כי לא נוצל הפסד ההון. ולכן דין הערעור להתקבל.

לצורך הבחינה האם נוצל ההפסד אם לאו דווקא העובדה כי לא הוגשו דוחות שנתיים מעידה כי לא קוצז ההפסד... שכן אין דרך לקצז ההפסד אלא בדרך של הגשת דוחות שנתיים.

דיון והכרעה בעניין הצורך בהגשת דוחות

אין מחלוקת שיש הסכם הקובע את קיומו של הפסד ההון, מכאן, לא ברורה הטענה כי יש להגיש גם דוח לפי סעיף 92(ב) לפקודה, שקובע כי תנאי לקביעת הפסד הוא הגשת דוח שנתי.

בנוסף המשיב טוען כי יש להגיש דוחות גם לשנים הבאות, ובפרט לשנת 2006, אלא שסעיף 92(ב) לפקודה קובע כי יש להגיש דוח לשנה שבה נוצר ההפסד, כך שלא ברורות הטענות ביחס להגשת דוחות לשאר השנים, ובפרט לשנת 2006.

נותר לברר האם ההפסד קיים או נוצל.

לא ברור כיצד ניתן לנצל את ההפסד שלא במסגרת הגשת דוחות או שלא על פי אישור לקיצוז הפסדים לצורך מס שבח. כלומר, המשיב אמור לדעת אם נוצל ההפסד. מאחר ופקיד השומה כשל במענה לעניין זה ולא הראה כי באחת הדרכים נוצל ההפסד הרי שהוא לא נוצל. לפיכך קבע בית המשפט כי יש להנפיק אישור על קיצוז ההפסד גם ללא הגשת דוחות.

התייחסותנו

פעמים רבות אנו נתקלים בדרישות הוכחה של רשות המס כאשר המידע מצוי ופרוס לפנייהם, ובשלילת זכויות מסוגים שונים כל עוד לא הוכחנו את הזכאות להן, בעוד המידע מצוי וגלוי בידי רשות המס. עולה מכאן כי גם הרשות צריכה למצות זכויותיו של נישום על פי היגיון הדברים והמידע המצוי ברשותה ולא דווקא בדרך של הגשת דוחות שאינם מוסיפים דבר.